

תזתמל

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

לכל לראש - צריך לצאת בתכונה ובחזונה
לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו של כל
יחזי מיוסדת בזה - שיקבלו פני משיח צדקנו

ראו עמוד 5

ערב שבת קודש פ' ח"י שרת, מבה"ח כסלו
ח'י' תהא שנת אראנו סגולות

של

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קרוז המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

לשם איזו מטרה מתקיים כינוס השלוחים העולמי?

המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו • הדבר היחיד שנושאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממשי, כדי שיוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות! • כל הפרטים בעבודת השליחות צריכים להיות חדורים במקודה זו – כיצד זה מוליד לקבלת משיח צדקנו • קטעים משיחת ש"פ חיי שרה, מבה"ח כסלו ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*

שכבב עשו תשובה גם-כן, עד שכבב סיימו את כל עניני העבודה (אפילו "לצחצח את הכפתורים"²), ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו – הרי העבודה והשליחות עכשיו היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממשי!

מזה מובן, שבוה מבוססת ("באשטייט") המטרה של כינוס השלוחים העולמי הנוכחי: להתדבר ביחד ולצאת בהחלטות טובות על מנת לקיימן בפועל, כיצד לבצע את השליחות המיוחדת של הזמן הנוכחי: קבלת פני משיח צדקנו.

(2) ראה שיחת שמו"ח תרפ"ט.

בעמדנו בהתחלתו ובפתחתו של כינוס השלוחים העולמי – השלוחים יחיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בכל מחבי תבל, בארבע נופת הארץ – צרף להזכיר, בראש ובראשונה, את היסוד, ולהורות ("ארויסגעבן") את התפקיד של השלוחים בדרנו זה בכלל, ובמיוחד החדוש בעבודת השליחות שנתוסף במיוחד בזמן האחרון: לקבל את פני משיח צדקנו במאולה האמיתית והשלמה.

(*) התרגום חומק ותקן מחדש על-דיני. תמו"ל.
(1) סמחורן ג. ב.

עיקר קבליעתם היא כאן!

לקראת "כינוס השלוחים העולמי", הבאנו בה' ב' צילומים מיוחדים מההגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת י"ב תמוז השי"ת אודות אחריות השליח (נרפסה (בשינויים) בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"י ע' 102 ואילך) לחלף פיענוח הכת"ל"ק (בה בהדגשה):

צילום א': סאיז פארזאן אזויגע וואָס מאַכן חילוקים און זאָגן אז פריער האָט ער געדארפט פֿאַלגן די שלחות וואָס מ'האָט עם געשיקט, וואָרונדער דער רבי האָט עם געקענט רופן אויף יחידות, אָדער שרײַבן עם אַ בריוֹ: מער, פֿאַרוואָס פֿאַלגסטו מיר ניט, איד האָב דאָך דיר געשיקט אין אַ שלחות און געגעבן דיר כחות. משא"כ עכשיו קען ער שוין טאָן וואָס ער וויל.

פֿאַרוואָרונט דער רבי און זאָגט אז סאיז חיים נצחיים און אַלע שלחות וואָס דער רבי האָט עם געשיקט, וואָס ער שיקט איצט און וועט שיקן, (עס איז פֿאַראַן אזויגע וואָס וואונדערן זיך אויף דעם לשון, אָך באמת הרי אַי, בתנ"ך שכמה שנים אחרי שאלו עלה בסערה השממה המעממה ממה מכתב. איז במילא וואָס איז דער וואונדער? און ווי צו מודיע זיך האָט שוין דער רבי זייגע וועגען, ניטאָ וואָס צו זאָגן פֿאַר עם ווי וועט מודיע זיין, מקען זיך אויף עם פֿאַרלאָזן) איז גיט ער איצטער אויך כחות, און מאַגט מיט די זעלבע שטרײַנגעיקייט על קיום השלחות.

צילום ב': . דאָס איז דאָך די וואָס פֿאַרן דאַרפֿן זיין וויסן אז דער רבי פֿאַרט מיט זיי מיט. און כמ"ל די וואָס קומען אַהער אין די ד' כתלים² פֿון רבי'ן אפילו זיי קומען נאָר יעמולט ווען זיי זייגען פֿראַיי, אָדער ווען די "באלאָבאָסטע" האַלט אז זיי מעגן קומען, דאַרפֿן זיי וויסן, שיעיקר קביעותם הוא אַט דאָ אין די ד' כתלים פֿון רבי'ן, נאָר שלשעה (עס קען אפ"י זיין אַ ריבוי זמן) פֿאַרן זיי אַוועק, וע"ד הסיפור בענין בר בי רב דוד יומא³ (וכמו שייש הדיו לענין הקביעות בענין סוכה⁴. עיקר הקביעות אינה בזמן, כ"א בנפש) רק שייש כאַל וואָס זייערע ד' אמות אין נשמיות זיינען אויך דאָ, ויש כאלו וואָס זיי דאַרפֿן מיט נעמען מיט זיך די ד"א.

ודיבר שוב בענין הנוסעים ואמר אז דער רבי פֿאַרט מיט זיי מיט הרי בודאי ישפיע להם הצלחה מובה עבר זה, וואָרונדער בלייבט ניט קיין בעל-חוב, ואין הקפ"ה מקפח שר כר כל בר"י, בהצלחה מובה בז"ר.

(1) דברי הימים ב. כא. ג.

(2) כאן הסיף כ"ק אדמו"ר בבתי"ק בשולי העמוד: חסד

(3) תולדה ת. ב. (4) ראה ש"ע אה"ז א"ח סתול"ט ס"א. שם ס"ד. ועד. כל הענין דקורות בתי של אדם מעשיות עליו (ראה

המילה (ומדוע לדחותם ליום ב' דחנוכה?) ולכן אמר כי א"ש שיסיים לבאר כמה ענינים שנתחד מהתחנות דכ"ף מי"ב, ודיבר אודות התורד בלימוד פנימיות התורה יחד עם גמל דתורה באופן דיתורה אחת" שזה נתייחד ע"י כ"ף אדמו"ר (מהרמ"ש) י"ע בשיבת תני"ת, והסבר מדעי נתיסדה הישיבה דקרא אא כו'. לאתפ"כ קישר זאת עם הלנין ד"צ"א מן התשובה" דלע"ל.

כ"ף אד"ש צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה "זיהי הוא טרם כלה לדבר גי'".
שיחה ד' רה' – באור פריש"י ובהערות אדמו"ר על הזהר.

אח"כ דיבר כ"ף אד"ש בארכות על המצב בארץ הקודש (חלק נדפס ב"חי המלך" קצט ע' 12) ואמר אשר ד'רופים את השו"ע (הפס"ד דפקדו"י) הצדיח ואמרם שהוא אינו שייך לענינו, והרי זה הלפך התורה ממש! בסיום השיחה צוה לנגן "סלכלחילה ארבער".

אח"כ דיבר כ"ף אד"ש שיחה נוספת על המצב באר"ק, ובין הדברים אמר שעלו על שיטה חדשה והיא – לומר שקר כזה גדול שאין לו אחיזה כלל בשכל הפשוט, ובתקדים שכאשר אומרים שקר גדול שאינו שייך במציאות חוטב לעצמו השו"ע: אי-אפשר להאמין לזה שהרי אפי' בדרך נס זה לא יכול לקרות, ואעפ"כ הרי אומר זאת אדם שמבוגר ממני ב-20 שנה ויושב על ה"כסא" ומצוה לכתוב ולהדפיס שקר זה בנדעו שזהו "ממלכתא דעבדא לולוי"י, ואם כן, לא יתכן שאמר דבר שכולם יודעים שהוא שקר, אשר על כן – חושב השומע – מוכרחים לומר שזה אכן כד, ומה שאיני מבין הרי זה מצד קוצר המשיג... ואכן ראו שדוקא משום כך ישנם המאמינים להם!

והמשך כ"ף אד"ש: משחקים מי יישב על ה"כסא" ומי מתחתני, מי יישב על "כסא" גבור ומי על נמלד, בה בשעה שמדובר על פיקוח נפש הילית של אלפים רבים מבני"י – היתכן שמתעסקים בשקר ואין פוצה פה ומצפצף?

וקישר זאת כ"ף אד"ש עם המצב המתדרדר בהודות החרדית בהלפך האודות. בסיום ההתוועדות הציע כ"ף אד"ש להתענות תענית שעות ותענית דיבור וכו"ו ביקר למצב ה"ל", כולל לידים קטנים, ואני חקי בתוכם, אבל לא יותר מחצי יום תענית.

צוה לנגן "עוצו עצו ותופי". אח"כ החל כ"ף אד"ש לנגן "ניעט ניעט נקאווא": אח"כ הזכיר ע"ד ברכה אחרונה, וטרם צאתו שוב לנגן "ניעט ניעט".

תיקון טעות ליומן תש"ב חלק ב' (גליון 330 ע' 14)

ק"ו, ד"צ מא"ב - א"ע ת. מסומן 530 א"ת"ג: כשיצא כ"ף אד"ש מחדר חקי לסוכה עמד שם הרי"י כ"ך משקאגו ולפתע פנה אליו כ"ף אד"ש ואמר לו: "האָסט אַ גערוס פון שווער"י! כשתמה הניח אמר לו כ"ף אד"ש שוב "יהאָסט אַ גוטען גערוס פון שווער"י [= יש לדרישת-שלום טובה מכ"ף מו"ח אדמו"ר]... [ע"פ דברי אי הנכבחים במקום].

השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ומזמן לאחר אמצע עבודת השליחות, עד שכב סיימו את השליחות (החודע נשיא דורנו ת"ל), וא"ע-על-פי-כן עדיין לא באה בפועל ממש המאולה האמיתית והשלימה – צ"ד לומר, שעדיין נשאר משה לעשות כ"י להביא את המאולה בפועל.

והוא: על-פי הדיע ש"לכל דור דור נולד א' מדע יהודה שהוא ראוי להיות משיח ל"שרא"ל⁶, א' הראוי מצדקתו להיות גואל, וכשיגיע הזמן יגלה אליו הש"ת וישלחו כו"ל, ול-פי הודיעת כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, השליח היחיד שבדורנו, והמשיח היחיד שבדורנו, שכב סיימו את הכל – הרי מבין, שמתחיל להתקיים ה"שליח נא ביד תשלח", השליחות של כ"ק מ"ח אדמו"ר. ומזה מבין, שהדבר היחיד שנשאר עכשיו בעבודת השליחות הוא – לקבל את פני משיח צדקנו בפועל ממש, כדי שהוא יוכל לקיים את שליחותו בפועל ולהוציא את כל ישראל מהגלות!

דבר זה עומד בהדגשה יתורה בשבת פרשת ח"י-שרה (שב מתקיים כיום השליחות) שבה קרא אודות שליחות ששלח אברהם את אליעזר לנישוא יצחק ורבקה, שזה נתן כוח על כל עניני השליחות, ובמיוחד – שלימות ענין השליחות של משיח צדקנו.

ונוסף לזה זהו שבת מברכים חודש כסלו [ובשנה זו – שני ימים ראש-חודש]. חודש **הגאולה**, וחודש מתן-תורה דפנימיות התורה⁸, החודש השלישי במי הגשמים [נכנח החודש השלישי במי הקיץ (חודש סיון) – החודש

ביד תשלח", השליחות של משיח צדקנו:

כמורב לעיל, הדיע ל"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שכב סיימו כל עניני העבודת, ועומדים כבר מוכנים, "עמדו חכו כולכם", לקבל פני משיח צדקנו.

כפי שרואים זאת (כמדובר כמה פעמים) גם בכך, שבבמאורעות העולם נתקיימו כמה סימנים על הגאולה, החל מהסימן (בלקו"ט שמעונות³) ש"הגיע זמן גאולתכם" מזה ש"מלכות מתגרות זו בזו"⁴, בפרט במדינות הערביות [כולל מה שראו בימים אלו, שבמה שכונה "זעידת השלום", הם הדיעו שהם מוכנים לוותר על כל הענינים למען "שלום" כביכול, ובפועל נתגלה ש"לא דובים ולא יער"י ואכ"א].

וכבר נתקיים הסימן של השנה שעברה – ה"תש"א" ראש-ת"ת ב"ה' תהא שנת נפלאות אראנ, ובהוספה בשנה זו – והולך ונמשך – תהא שנת נפלאות בה, (ו)בתוכה – שזה (הנפלאות) נעשה המהרה והתכן והנשמה של השנה.

ורואים בפועל איך שכב נפעל והולך ונפעל ה"יילותם מלחמת ה" וינצח בכמה וכמה ענינים – ודקא מתוך מלחמה של שלום. ונצחון הוא גם מלשון נצחיות, קשר עם הגלוי של "צדח" י' – גלוי שער תול"ז, ש' שנת הצדיק (כפי שב"י קראו לשנה זו) רח' המלוי של משיח צדקנו, הקשר במספר שמונה (שמונה נסיון אדם⁵).

מזה מבין, שמאחר שהשולחים עומדים כבר מזמן לאחר מלוי התחלת עבודת

6) פ"י הבטוחות למגילת רות.

7) ראה שו"ת חת"ם ח"פ (ת"ז) בסופו (פ"א), וראה שו"ת פאת חשדה מ"ל האל"ף כלל ע"י. ועוד.

8) ראה לקו"ט ל"א מצ"א אמת-קודש ע"י ר"ת. ר"ת.

3) יש"ע, רמז תצט.

4) מדיש לקח טוב ל"ך ל"ך י"ך א. והוא גם ב"ז פ"ב, ד.

5) סוכה נ"ב, ב.

להביא "לימות המשיח" לשון רבים, לא רק התחלה של יום אחד, אלא של ימות לשון רבים) – ימות המשיח (ולא רק כאשר משיח הוא "בחזקת משיח"¹², אלא כל ימות המשיח – גם השלמות של "משיח דור"^{12א} וכו').

והכוונה בפטירתו היא – שמכיוון השלוחים צריכים לבוא ולהביא החלטות טובות כיצד כל שלוח צריך להמנות בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעליו וכו', לקבלת פני משיח צדקנו, על-די שהוא מסביר את ענינו של משיח כמבואר בתורה שבכתב ושבעל-פה באופן **המתקבל** לכל אחד ואחד לפי שכלו והבנתו, כולל במיוחד – על-די לימוד עניני משיח ואולת, ובפרט באופן של הכמה בינה ודיעה.

והיות שזוהי העבודה של זמן הזה, הרי מובן שזה שייך לכל יהודי, בלי יוצא מן הכלל כלל.

והיו רצון, שלע-די שכל שלוח ימלא את תפקידו בשלימות בכל **עשר** כוחות הפשוטו, ובפרט שלב השלוחים ויחוו ביחד (איך צוזאמנעליין?) **ויבנסו** בזה – יביאו תיפק ומיד ממש את (המלוי ושלימות של) השלוח העיקרי האמיתי, יחד עם גילוי עשר הכוחות שלו – "שלח נא ביד תשלח", השליח שבדורותו – "לא מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – וכפי שהי' בדרך שלפניו, שכי"ק מו"ח אדמו"ר **התאחד** עם אביו, אשר הוא הי' בנו יחידי, כך שיש לנו את השלימות של כל "שבעת קני המנורה", כל השבע דורות.

ועוד ועיקר: מאחר שכבר סיימו את עבודת השליחות – בא כל שלוח אל המשלה האמיתי, הקב"ה, ומודיע: עשיתי את

(1) ברכות פ"א מ"ה.

(12) תמ"ב הל' מלמ"ב פ"א ח"ד.

של מתן-תורה הנגלית⁸. ולהוסיף, שגשמים קשורים גם הם לשליחותו של משיח – מלמטה למעלה (על-דרך לנבטה), "זאד יעלה מן הארץ"⁹, שדוקא "מן הארץ" (ב"ץ), נשמה **בנוף** נעשה מהחיותיות גשמיות, ומחמשתיות נעשה "אד" (יסוד האוויר, היסוד הדק ביותר). שהוא "יעלה" למעלה מעלה עוד יותר למעלה מ"ארוח אלקים מרחפת על פני המים", "זה רוחו של מלך המשיח"¹⁰ – מאחר שנפעל התחי' בתור נשמתו דכ"ק מו"ח אדמו"ר בפועל ממש, כנשמה בנוף (ולא רק כפי שהוא "דוח . . . מרחפת על פני המים").

מזה באה ההוראה בפועל שצריך להוציא בעומדנו עתה בהתחלה ובפתיחה של "כינוס השלוחים העולמי":

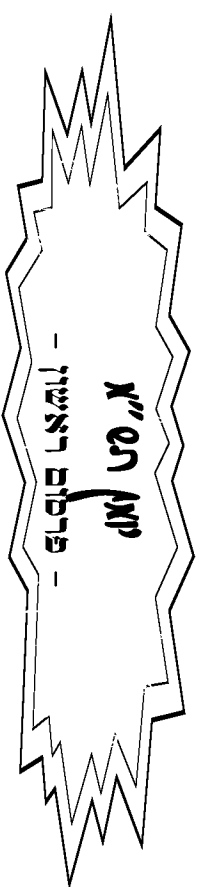
לכל לראש – צריך לצאת בהכרח ובחזרה לכל השלוחים, שעבודת השליחות עכשיו ושל כל יהודי מיוחדת ("באשטייט") בזה – שימלא את פני משיח צדקנו.

כלומר: כל הפרטים בעבודת השליחות של הפעת הוורה והיודות והפעת המעונות חוצה, צריכים להיות חדרים (דורכגענומען) בקודה זו – כיצד זה מולך לקבלת משיח צדקנו.

וכמוצג בנושא הכניס – "ל נמי חייך **להביא** לימות המשיח"¹¹: כל עניני העבודה (בכל ימי חייך, ובכל יום עצמו – בכל פורטי ושעות היום) צריכים להיות חדרים (דורכגענומען) ב"להביא לימות המשיח". לא רק "לרבות" (כפי שכתוב כנמה מקומות), שהוא (השלוח) עומד ומחכה עד שמשוה יבוא וזא הוא יטול חלק בזה ויהיה מזה וכו', אלא – **להביא**, הוא עושה כל התלוי בו כדי

(9) באשית ב' ג.

(10) באשית א' ג. ובב"ב פ"ג ד. פ"ח, א.

לפניכם חלק ט' מ"יומן תש"פ" מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" בש"ק פ' חיי שרה יויומן החל בגליון שכט ובע"ה משיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אי"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והללו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגזאות מי ביני" [ותדחינו נתונה לארכיון "יעד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג גליונו. היומן כולו יפורסם א"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"פ] **נערך ע"י מערכת "יחי המלך" – ע"פ רשימה פרטית, כלי אחריות**

א"ש"ק פ. ח"ט אה"פ אה"ת ס"א: כשהור כ"ק אדי"ש ל-770 פגש את מר הנ. שיי ושאלו (תרגום הפשו מאנגלית): מדוע לא הי' בהתוועדות (דכ"ף מו"ח), וכשענה שלא הרגיש טוב אמר לו כ"ק אדי"ש שאין זה תירוץ ושיאמר תגרב בעת ההתוועדות ב' פעמים לחיים... ואמר תיני של שמבקש לחיות עוד נ' שנה ואמר לו כ"ק אדי"ש: אי"ש יאמר בסך-הכל ד' פעמים לחיים בהפסקים. הני"ל בירך את כ"ק אדי"ש בארזכות ימים וענה כ"ק אדי"ש: תודה.

התוועדות: שיחה אי – כ"ק אדי"ש דניב על ההדגשה שבשבת זו המבכרת את החדש כסלו שענינו המיוחד הוא "הנוכה", ודניב בארזכות אודות ההוראה לכל יהודי מתגנין דישיהרו את מקדשיה"י שכאז"ל יכול וצריך לפעול בעצמו את ענין הטהרה בשלמות.

שיחה ב' – על הקביעות המיוחדות דשבת זו בכ"ז מ"ח שאז (מסופר בפי נח) "יבשה הארץ", וההוראה מכל בהתאם לציוני "צא מן התנב"ה" שיהודי צריך לצאת ולפעול בעולם "לעשות לו ית' דירה בתחתונים" ושקב"ה הולך עם כל יהודי מחוץ לתנב"ה, וכשפגעי יום כ"ז מ"ח ישנה מחדש הוראה זו דיצא מן התנב"ה" כדי לעזור ליהודי שני עד "לסופה על מנת להטפח"י. וקיישר זה עם הענין דיטהרו את מקדשיה"י המדובר לעיל.

שיחה ג' – אודות הברית של כ"ק אדמו"ר (מהושי"ב) יגיע אשר כ"ז מ"ח הוא יום השמיני להולדתו, ואף שבפועל נדחה הברית ליום ב' דחנכה מ"ימ ישם גם בכ"ז מ"ח הענינים דגם

מכיון שהוא "משוחזר":

תחזיר את המנטר'ט' שלך לאלו שבחרו בו, ותם ימצאו מישחו אחר שיוכל לעמוד גם בפני לחץ כזה, כדי שלא לטכן את בטחונם של שלשה מלין יהודים...

זאת ועוד:

אפילו אם כל שלשת מלין היהודים יבחרו בו, ויסמכו את ידיהם על החלטתו כו' - הרי כשמדובר אודות דבר שיעמידם במצב של סכנת נפשות, אין הדבר תלוי בהם כלל!

משל למה הדבר דומה - לאדם שיהחליט לאבד את עצמו לדעת, באמרו, שהוא בעל-הבית, על עצמו, ואף א' אינו יכול לומר לו כיצד להתנהג בחיייו הפרטיים, מכיון שחי במדינה דמוקרטית...

גם במדינה דמוקרטית כמו זני-יורק' כאשר יטפס אדם על 'אשר ברזקלין' ויאיים לקפוץ לתוך הנהר, יזעקו מיד את המשטרה ומכבי-האש', ויעשו את כל המאמצים להערים עליו ולמנוע ממנו לבצע את אימתו!

ואם הדברים אמורים בנוגע לחיי של אדם אחד - הרי על-אחת-כמה-וכמה כשמדובר אודות בטחונם של שלשה מלין יהודים, שאין רשות לאף אחד, גם לא להם בעצמם, לטכן את בטחונם!

ובכן, גם אם אי-אפשר לתבוע ממנו לשנות את עמדתו ולעמוד בתוקף כו' (שהרי אינו חייב להחנהג לפי עמדתו ונשיטתו של מושהו אחר) - אפשר לתבוע ממנו שיתפטר מתפקידו, ולא יהי' הוא המרום לסיכון בטחונם של שלשה מלין יהודים!

(משירות ש"פ ד"ר שרה הירשמן'ו - בלתי מוגה)

יש לך שמלחה במשפחה?

יום הז'צדק, ברית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות לחת הקדשה ב"חיי המלך"!

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עיני תקרב ותהיש את התגלותו של הרבי מתי"ט

כדאי לדעת: ניתן לחלק את הייחוד המלך' כתשורה בשמחות
במוספת כתיוב על הכריכה הקדמית והאחורית

בארה"ב: 778-6670 (718)

בארה"ק: 840-3153 (04)

התקשר עכשיו:

והשלמות:

ויחד עם השלימות בעבודת השליחות (בסיום לקוטי-תורה פרישת ברכה) שי מיד את שלימות הנישואין - שיר-השירים - של ישראל וקוב"ה ונפרט על-ידי שמקבלים גם את ההחלטה הטובה ללמוד את כל ספר תורה-אור ולקוטי-תורה כל חלקיהם עד סיומם, שעל-ידי לימוד התורה בענינים אלו, ממהרים עוד יותר את ההמשכה בפועל.

עד לאופן שנקבה תשוב גבר, הקב"ה עצמו נותן תודה כביכול לישראל, לכל יהודי ולכל-היהודים, על עבודתם (אפילו אם לא היתה בהכחית השלימות).

והוא מולך את כל ישראל לארץ-הקודש, לירושלים עיר הקודש, לחר הקודש, לבית-המקדש השלישי, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

13. הוא ר"ת תשי"ב.

14. לפעיר מהשיבות לשון א' דישראל בא ביד תשלח"

13. תחלים קמז, יט, ורואה שמ"ד פ"ל ט.

14. לפעיר מהשיבות לשון א' דישראל בא ביד תשלח"

מדרו זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלכ"ע ביום כ' החה"ש, י' סיון חתש"ס ולע"ג אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לויב - נלכ"ע ביום כ' סבת החשש"כ ולכות משפחתם שחיי

הוספת למאמר ר"ה אני ישנה ג' שותפתים במדרו זה כמלין של

- א. במקום כל הערה 6 צ"ל: ראה בכ"ז לק"ש ח"ש ע' 193 ואילך באורכה.
- ב. כל הערה המובאת שם (במס' 6) צריכה להופיע בסיום סיב על החיבות "בעשיות גשמיות של" (וברל'קמז) חמת הציון 8 ובסיום הערה צ"ל: אבל עיין לק"ש שבתערה 6.
- ג. בתחילת הקטע השני בסעיף ו' יש להוסיף את הסוגריים דלהלן: ומכל תה"ל (רישמה ישראל בעשוי, שע"ז בא לחיות ער גם כתי' ממלא) מוכן הכרח ענין השמחה כו'.

הערת על הגזס בקונטרס יש לשלוח למס' פקסי': 840-3153 (04) - המערכת

בפרשתנו החלה הגאולה

הגזם הפשי ללשון הקודש – בעריכת מערכת "הזמן המלך"

בפרשתנו מתחיל הסיפור של החתלת הגאולה. בפרשה הקודמת מסופר אודות גלות: "והכניני אזי בארץ" ופני שר"ל אומרים² שהי' חולך וכושב כו', ואילו בפרשתנו מדובר כבר אודות הגאולה, שאברהם אבינו קנה חלקת אדמה מעפרון בארץ-ישראל וזה הי' "לעיני בני חת"³, שכולם הודו שזה שייך לאברהם – תחלת הגאולה הכללית של כל בני ישראל.

והגם שהוא שילם עבור זה "ארבע מאות שקל-כסף", הרי מובא על כך שלא רק שלא נוספה עליו מעלה לעפרון, אלא אדרבה, עוד חסרונו⁴: משום כך נטלו משמו את האות י"ו וכדאיאתא בספר פענת רזא⁵ (ספר של ראשו) שעי"ו הארבע מאות שקל כסף ששילם אברהם, קיבל כל יהודי חלק בארץ ישראל, וכפי שהיא מחשב שם – על-פי חשבון הפסוק "דע חומר שעורים בחמישים שקל כסף" – שעבור ארבע מאות שקל אלו קיבל כל יהודי משישים ריבוא בני ישראל אמה על אמה בארץ ישראל.

[ואם-כן] הגאולה כבר החלה אז, וצריכים רק לחסיר את החתלות והסתרים, ולהביא (יארפאכרענען!) את הגאולה למטה בגלוי עי"ו משיח צדקנו במהרה במינו ממש.

(משיח"ט פ"ח שרת, מבה"ז סכני ה'תתש"ז – חנוה (לקנ"ש ח"ט ע"ג 44))

- 1) לך לך יב. ג.
- 2) שם בפריש"י.
- 3) ג. ית.
- 4) מכללת יתרו פ"א, וראה פריש"י חיי"ש כג, טז.
- 5) חיי שרה כג, טז; וראה לק"ש ח"ט ע"ג 309. ויש"י.
- 6) בחקונוי כג, טז.

ההכרה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחו"ל

. כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) – אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכיות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארז"ל "אם ראיית מלכיות מתגרות זו בזו צפה לרלני של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיאת בילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס בתגורל במלך ערבי . . כל אמות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במרחש הכלביל דאוח"ע שלא יודעים מה לעשות, ומתפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני תתיידאו כל מה שעשיית לא עשית אלא בשבילכם . הגיע זמן גאולתכם", וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גב בית המקדש⁸ והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

¹⁰⁸ להגיר מודק לשון המדוי "עומד על גב בית המקדש" – שגזן לא נתקדשו (פסחים פה, טע"ב, רמב"ם הל' בהב"ח פ"ח ח"ז), דש לומר, שבה מרחמי שההכרה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" בהה מוחין לארץ שלא נתקדשה בקודשת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש לחתך דהמקדש עצמו. (משיח"ט פ"ח שרת, כ"ב מרחשון ה'תתש"א – חנוה)

"ולך ולשוב לביתך"

טענו בשיעורנו, שמפעילים עליו לחץ כבד שאינו יכול לעמוד בו, ואינו רואה מוצא אחר מלבד להסכים לפירוק הישובים, החזרת השטחים, החזרת בארות-הנפט וכו', תמורת הסכם שלום.

על כך עניתי [ואותו אדם שבאמצעותנו התנהלו חילופי הדברים, על מנת להעבירים להו שהי' אחראי לחתמת הסכם השלום], שאם הוא מרגיש שאינו יכול לעמוד בלחץ כה כבד ואינו רואה מוצא אחר, אזי העצה היעוצה היא – שיתפטר מתפקידו ויתן את התפקיד למשיחו אחר שיעמוד בלחץ;

כיצד יכול הנך – המשכתי לטעון – לקחת על עצמד אחריות לסיכון בטחונם של שלשה מליון יהודים, אך ורק בגלל שמפעילים עלך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו?!

הנך מודה שוויחורים אלו מהווים סיכון רציני למצב הבטחון, אלא מאי – טענתך היא, שאין לך ברירה מפניו שמתפעילים עלך לחץ כבד שאינך יכול לעמוד בו – ובכן, ישנה עצה פשוטה: הכבד ושב במקומך, ותן את התנהגה למשיחו אחר שיכול לעמוד בלחץ כזה, כדי שלא לסכן את בטחונם של שלשה מליון יהודים!

אתה אמנם אינך יכול לעמוד בלחץ כזה, אבל יתכן שיימצא משיחו אחר שיכול לעמוד בלחץ כזה! ואם-כן, מי יאמר שדוקא **אתה** הוא זה שמוכרח לקבל את ההחלטה בדבר – כאשר החלטה זו מהווה סיכון לבטחון היהודים היישובים בארץ הקודש?

אין לך אדם שנוגד שר (מיניסטרו!), ועל-אחת-כמה-וכמה – ראש ממשלה (פרענעמיר מיניסטרו!)... ואדרבה: אצלו אישית מודגש הדבר ביותר – שהרי במשך כמה-זכמה שנים הי' במצב של גלות בחוץ-לארץ, וגם לאחרי בוא לארץ ישראל הי' ממש זמן מוכרח להתחבא כו', ורק אחר-כך הגיע מצב שהי' יכול להסתובב באופן הפשי ולהביע את דעותיו, אבל עדיין הי' רחוק ממצב של שלטון, ורק לאחר כמה מהפכות – עלה לשלטון!

ואם-כן, מה הדעם בכך שבאשר מגיע מצב שלוחצים עליו לסכן את בטחונם של היהודים היישובים בארץ הקודש – **יתפטר מתפקידו** בגלל שאינו יכול לעמוד בפני לחץ כזה?!

גם לאחר שיתפטר מתפקיד ראש הממשלה, יוכל להמשיך לחיות חיים תקינים ככל אדם (אפילו בנוגע לל' הדברים שמצינו במרש"א שבהם בני אדם דומין ל"מלאכי השרת"...)... הן בנוגע לחיי המשיחה, והן בנוגע לחיים חברתיים, מעמד מכובד וכו', ו**אדרבה**: במקרה כזה – לא תרצן על מצפונך האחריות הכבדה שהיא-היא זה שהעמיד את כל היהודים היישובים בארץ הקודש במצב של סכנה בטחונות חמורת?!

ואפילו אם הוא אינו רואה משיחו אחר שיכול לעשות יותר טוב ממנו – אין זו הוכחה,

קפיצת הדרך אל הגאולה

תרגום תפשי מלשון הקודש – בעריכת מערכת "חזק המלך"

החראה מגלי' מסיפור-תורה זה עבורנו ולדרות הבאים: מעשה אבת סימן לבנים. כשם שאצל רבקה כדי שלא תישאר בבית בתואל רגע אחד מיותר היתה קפיצת הדרך, כך גם סימן לבנים: אין ליפול ברוח ("אראפפאל ביי זיך") מחושך הגלות, מלין שהקב"ה יחיש את הגאולה, שלא יצטרכו להשאר אף רגע מיותר בגלות.

היות ומצרים היא השורש לכל הגלויות, אזי כשם שבגלות מצרים הי' "בעצם היום הזה יצאו וגו'", וכמאמר המכילתא שהקב"ה לא עיכבם אפילו כהרף עין, כך גם – כימי צאתו מארץ מצרים אראנו נפלאות – בגלות הנוכחית. צריכים רק להשלים את הפכים קטנים, ואח"כ תרי' במחרת בימינו הגאולה השלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ חיי-שורה ה'תש"ג - חנוה נקרו"ש ח"א ע' 56)

אין זה ענין של "ליצנות" או "בדחנות"

.. ונוד קודם לחנוכה זוכים כבר לחנוכה ביהמ"ק השלשי בחודש חשוון – ע"פ המבואר

בלקוט שמעוני. ויח"ד שעינין זה יהי' עוד בחודש חשוון **השתא** – שהי' נותרו עדיין ג' ימים בחודש חשוון (ובפרט כאשר מצרפים גם את יום השלושים דחודש חשוון).

ואלו החושבים שזהו ענין של "ליצנות" או "בדחנות" ח"י – יערה עליהם רוח מחרום כו', ובפרט כאשר יזכרו שלפני מספר שעות אמרו בתפלים "ותחזינה עינינו בשוכב לציון", ומלין שאמרו זאת בעת התפלה לפני מלך המלכים הקב"ה, במעמד ומצב ד"כעבדא קמי מר"י" – הרי פשיטא שאין זה ענין של "ליצנות" או "בדחנות" או אפילו באופן של "מהיכא תיח"י"

(משיחת ש"פ חיי שורה, מבח"ח כסלו ה'תשמ"ט - בלתי חנוה)

הזכרת שמו של משיח מזוהת יותר את ביאתו

.. מביאר במאמר הידוע של אדמו"ר המהר"ש (לכתחילה ארבינער") הקשר והשייכות דכפל **לגאולה**, ע"פ מארז"ל "תמש אותיות נכפלו וכו'ן לשון גאולה", וביניהם גם "א", בו עתיד הקב"ה לגאול לישראל בסוף מלכות רביעיית, שונאמר איש צמח שמו ומתחתיו יצמח". ולהעיר, שהזכרת שמו של משיח – "איש צמח שמו" – ממחרת ומזוהת עוד יותר את ביאת צמח, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ד"ר מרחשוון, כינוס השלוחים העולמי, ה'תשמ"ט - בלתי חנוה)

הזכרה בשמחה והחל מהשבת

.. החזרה בנוגע למעשה בפועל – מובנת בפשטות:

ענינם של ימים-טובים הוא – **שמחה**, וכן הוא בנוגע לחנוכה – "ימי שמחה". ומכיון שסיים וחותם חודש כסלו (לחל הולך אחר החיתום") הוא בימי חנוכה, ימים-טובים, "ימי שמחה" – הרי מובן, שבכל ימי חודש כסלו (החל משבת מברכים חודש כסלו) צריך להוסיף בענין **השמחה**.

.. בבוא חודש כסלו (החל משבת מברכים החודש) יש להוסיף בענין השמחה ביתר שאת וביתר עוז, באופן **ד'מרב**ים בשמחה", עוד לריבוי גדול ביותר כו'.

ועוד ענין בזה – שעי"י ההוספה בשמחה מביטלים את כל הענינים הבלתי-רצויים.

.. כאשר רואים שה'לעומת זה" הוא עדיין בתוקף ובגלוי, באופן דמך אה באבעין ואומר זה (על "לעומת זה") – הרי אז הוכחה שהשמחה שהיתה עד עתה אינה מספיקה כדי לבלט את המציאות דלע"ז, ולכן, יש להוסיף בענין השמחה עוד יותר.

ועצמו"ל כאשר רואים שבתקופה האחרונה ישנה **התמבנות** בלע"ז (לא רק שעדיין לא נתבטל) – הרי לא זו בלבד שאין להתפעל מכל המניעות והעניכונים כו', אלא אדרבה, יש להוסיף עוד יותר **בכל** עניני שמחה [שמחה של קדושה, כמובן, תוך כדי שלילת עניני דקליפת פלשתים, כמבואר בסידורי חסידות בפרשת תולדות, הפרשה שהלולים לקרוא בתפלת מחרת], הוספה שהיא **ביתר שאת וביתר עוז**, וכאמור, באופן **ד'מרב**ים בשמחה".

ופשיטא, שייסויפו בכל עניני שמחה הקשורים במיוחד עם חודש כסלו: ימי החנוכה, ולפ"ז – ל"ט כסלו, יו"ד כסלו וט' כסלו, ועצמו"ל – **ראש חודש כסלו**, ועוד לפ"ז – בשבת מברכים חודש כסלו, שבו נמשכת **תוספת ברכה** בכל עניני חודש כסלו (נוסף על הברכה שיש בהם מצד ענינים הם).

(קטעים משיחת ש"פ חיי שורה, מבח"ח כסלו ה'תשמ"ט - בלתי חנוה)

אליך – ההורה, המזונך, המנהל:

האם כבר מילאת את חובתך כלפי הרבי מה"ע – להחזיר את שיקות הד"ר מלכות" של שנת תנש"א - תש"ג. במוחם וליבם את תלמידיו ונביטיו?

בחברת המתודדת והמענינת – **הדרך הישרה**, 55 עמודים ובהם שיקות הד"ר מלכות", מסודרות לפי פרשת השבע על תמשה חומשי תורה, בעיבוד לתלמידים ובתוספת עבודת מגוונות. החוברת יצאה לאור בעדוד רביים, משפיעים ומתנכים והתקבלה בהתלהבות. חובה בכל בית ובכל כתר במוסד חב"ד"י.

להזמנת: **ת"ת הב"ד חיפה והקריית – טל': 7328-841. בערב: 3383-870 (04)**